

การสอนแบบ Task-Based Learning ในการเพิ่มขีดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน Implementing Task-Based Learning Model to Enhance English Proficiency of Graduate Students Moving Towards the ASEAN Community

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกศสุตา รัชฎาวิชิตกุล*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะศึกษาว่าการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) เป็นวิธีการสอนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนที่จะมีขึ้นในปี พ.ศ.2558 ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองสอน ความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสูงกว่าการทดลองสอน นักศึกษาได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติงานด้วยตนเองจนเกิดความเข้าใจ เกิดความมั่นใจใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผลการวิจัยนี้เป็นการยืนยันว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) เป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพในการเตรียมพร้อมผู้เรียนให้มีศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

คำสำคัญ: ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ประชาคมอาเซียน

* ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Abstract

The principal aim of this research was to investigate that the task-based learning model can be used as an English language teaching method which enables the students to enhance their English proficiency moving towards the ASEAN Community in 2015. The research findings revealed that, after being taught by using the task-based learning model, the graduate students gained a higher level of English proficiency and motivation towards learning English language than they did before the experimental teaching. The students got the experiences from doing the task by themselves until they understood the lessons and confidence to use the English language better and developed their working skills with their classmates.

The research results confirm that the Task-Based Learning Model is an effective English language teaching for preparing students to be capable of English language use for moving towards the ASEAN Community

Keywords: English Proficiency, Task-Based Learning, the ASEAN Community

ภูมิหลังและความสำคัญของปัญหา

พุทธศักราช 2558 เหล่าประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะเป็น “ประชาคมอาเซียน”(ASEAN Community) แนวทางหลักในการพัฒนาประชาคมอาเซียน คือ การพัฒนาประชากรของประเทศสมาชิกประชากรอาเซียนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังแข็งแกร่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จก้าวหน้าของประชาคมอาเซียนอย่างยั่งยืน ในการพัฒนาประชาคมอาเซียนให้เป็นสังคมความรู้ การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประชากรให้มีความรู้และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก สำหรับประเทศไทย การเตรียมพร้อมทางด้านการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จำเป็นต้องเร่งพัฒนาการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งประชาคมอาเซียนกำหนดให้เป็น “ภาษาของการทำงาน” หรือ “Working Language” (มาตรา 34 กฎบัตรอาเซียน) เพื่อให้ประชากรของประชาคมอาเซียนสามารถสื่อสารซึ่งกันและกันได้เข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพและในสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียนได้บรรจุภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรของสถานศึกษาในฐานะภาษาที่สอง นอกจากนี้ ยังกำหนดให้ครูใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ครูควรมีการวิจัยอย่างจริงจังเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นกิจกรรมหรือการสอนที่เน้นการปฏิบัติงานของผู้เรียน เพื่อเป็นนวัตกรรมการสอน

เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง (กรมวิชาการศึกษา-
ธิการ, 2546: 8-12)

เช่นเดียวกับประเทศต่างๆ ทั่วโลก กระบวนทัศน์ของการจัดหลักสูตรและการสอน
วิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้เปลี่ยนไปจากการเรียนไวยากรณ์เป็นการเน้นศักยภาพในการ
สื่อสาร (communicative competence) หมายถึงการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงที่พบ
เห็นได้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เข้า
ร่วมกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบทบาทกับ
สถานการณ์ต่างๆ และ การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) จึงมี
บทบาทสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน (Ellis, 2003) การสอน
ภาษาอังกฤษที่เน้นงานปฏิบัติเป็นหลัก หรือ Task-Based Learning คือ การสอนที่ให้ความสำคัญ
ของการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ได้มีการ
ทดลองสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและพบว่าการสอนแบบ Task-Based Learning
เป็นวิธีการที่มีความสอดคล้อง เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ โดยให้
เหตุผลว่า “งานซึ่งผู้เรียนเรียนร่วมกัน ทำความเข้าใจ ใช้ภาษา ผลิตภาษาและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
กันโดยใช้ภาษาเป็นเป้าหมายในบริบทซึ่งให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา
(Language Usage) จะทำให้เกิดผลทางบวกต่อผู้เรียน มากกว่า” (Nunan, 1998: 10) และเมื่อ
นำวิธีการสอนแบบ Task-Based Learning จัดเป็นหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นการ
สอนไวยากรณ์ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษอย่าง
ต่อเนื่องโดยเน้นที่การพูดและการเขียนที่ถูกต้อง รวมทั้งการแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาที่
ไม่เป็นการบั่นทอนความพยายามในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ทำให้
ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สนุกและจะทำให้ผู้เรียนเหล่านี้มีแรงจูงใจในการเรียน
มากขึ้น

จากวิสัยทัศน์ของการจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของประชาคมอาเซียน สถานภาพ
ของภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษากลางเป็นกลไกที่สำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนการแข่งขันด้าน
การค้าและเศรษฐกิจ ทำให้ต้องมีการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งเป็น
ระดับการศึกษาระดับสูงผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาหาความรู้ด้านวิชาการและการ
ประกอบอาชีพไม่ว่าผู้เรียนจะเป็นเจ้าของธุรกิจหรือเป็นความต้องการของนายจ้างก็ตาม (สมเกียรติ
อ่อนวิมล, 2555: online) ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน จึงเห็นความสำคัญในการฝึกฝนและเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และสนใจที่จะทำการทดลอง
สอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ Task-Based Learning เพื่อนำผลการทดลองสอนมาเป็น
แนวทางในการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของ

ผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอีกทั้งยังเป็นการตอบสนองวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทางหนึ่งอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติหรือ Task-Based Learning ในการเพิ่มขีดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ Task-Based Learning
3. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ Task-Based Learning

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อันที่จริง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไม่ใช่แนวคิดใหม่ อันที่จริงแล้วการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีต้นกำเนิดมาจากการสอนอาชีวศึกษาและต่อมาได้แพร่หลายไปยังการสอนในระดับประถมศึกษาและการสอนในสาขาวิชาอื่นๆ เช่นการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (Richards & Rodgers, 2001) กล่าวได้ว่า Prabhu (1987) นักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมี แนวคิดว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเพื่อสร้างผลงานทางภาษา (language task) มากกว่าการเรียนรู้ภาษาอย่างเดียว

งานปฏิบัติทางภาษา หรือ language task มีหลายประเภทที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานจนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อให้ได้ชิ้นงานสมบูรณ์โดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาพร้อมทั้งมีการประเมินผลของงานด้วยและควรเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ขั้นตอนชัดเจนและต่อเนื่อง ซึ่งผู้เรียนต้องใช้ทักษะทางภาษาหลายทักษะ (multiple skills) หรือทักษะย่อย (sub-skills) เช่น การวาดภาพขณะฟังเทปและฟังคำสั่งแล้วปฏิบัติตาม การอ่านเนื้อเรื่อง (passage) แล้วกำหนดให้ผู้เรียนผลิตผลงานด้วยข้อมูลที่ได้อ่าน เป็นต้น การตอบคำถาม การอภิปรายสาระที่ได้จากการอ่าน การแก้ปัญหา และการแสดงความคิดเห็นในหัวข้อหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ การเล่นเกมบทบาทสมมติ (role playing) เป็นต้น ได้มีนักวิจัยและนักการศึกษาด้านการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ทำการศึกษากิจการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (task-based Learning) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพิ่มขีดความสามารถด้านการใช้ภาษาและส่งเสริมแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้ภาษา ดังนี้

จูลี แม็คแอลลิสเตอร์ มารี-ฟรังซัวส์ นาร์ซี-โคมบัส และรีเบคคา สตาร์กี-แบเรต์ (2012) ได้ทำการศึกษากับการรับรู้ของครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในมหาวิทยาลัยของประเทศฝรั่งเศส งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาระยะยาวเพื่อวิเคราะห์การเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติควบคู่ไปกับการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งพวกเขากำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 สาขาบริหารธุรกิจจนถึงชั้นปีที่ 4 ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศฝรั่งเศส ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในฐานะที่เป็นผู้ที่สามารถปรับเปลี่ยนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบอีกว่า การใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์หรือ Group Dynamicsและการทำงานเป็นทีม เป็นกิจกรรมที่ทำให้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติประสบผลสำเร็จ

คาร์เมน เทเรซา ซาคอง (2012) ได้ศึกษาผลการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อการสอนในหลักสูตรครุศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในประเทศเวเนซุเอลาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการพูดโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและใช้สื่อประเภทภาพยนตร์ในการสอนนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัยของประเทศเวเนซุเอลา (Venezuela) กลุ่มตัวอย่างของการศึกษา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เรียนอยู่ในคณะครุศาสตร์ จำนวน 50 คนของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศเวเนซุเอลา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ บันทึกประจำวันของนักศึกษา เทปบันทึกเสียง และการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย (focus group interviews). ผลการศึกษพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติด้วยการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning technique) ประกอบกับการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองหลายประการ เช่น เพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการพูดและการฟังภาษาที่สองรวมทั้งความสามารถในการเข้าใจและใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า ในปัจจุบัน หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษของคณะครุศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในประเทศเวเนซุเอลาได้นำเอาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาครูของมหาวิทยาลัยด้วยเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จากงานวิจัยที่ได้นำเสนอข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นวิธีการหนึ่งที่พัฒนาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติงาน

จริงสอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำงาน มีความมั่นใจในการใช้ภาษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบข่ายของเนื้อหา หลักสูตรการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา “English for the ASEAN Community” ซึ่งประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ บทเรียน และ แผนการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้เกี่ยวกับประเทศ ความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเหล่าประเทศสมาชิกของประชาคมอาเซียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีซึ่งกำลังศึกษาในปีการศึกษา 2555 จำนวนประมาณ 25 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) ข้อสอบวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (English Language Proficiency Test) (2) หลักสูตร บทเรียน เอกสารประกอบการเรียนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา รวมทั้งแผนการสอน “English for the ASEAN Community” ที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแนวทาง การสอนแบบ Task-Based Learning และ (3) แบบวัดแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ในการวิจัยกึ่งทดลองนี้ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ฐานปฏิบัติตามขั้นตอนของEllis (2003) โดยปรับขั้นตอนให้เหมาะสมสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีการทำงาน 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่เตรียมผู้เรียนในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การแนะนำเรื่องที่จะเขียน จุดประสงค์ของงานปฏิบัติการเตรียมคำศัพท์และสำนวนใหม่ที่ใช้ในงานปฏิบัติ จากนั้นผู้เรียนปฏิบัติงานที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง (2) ขั้นตอนระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานของผู้เรียนเอง งานที่ได้รับมอบหมายอาจเป็นงานคู่ หรืองานกลุ่ม ฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อนในขณะปฏิบัติงาน เมื่อผลิตชิ้นงานเรียบร้อยแล้วให้เพื่อนในกลุ่มตรวจสอบแก้ไขผลงานซึ่งกันและกัน และ (3) ขั้นตอนหลังปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างภาษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังทดลอง

ผู้วิจัยได้วัดความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ และนำผลที่ได้มาแปลผลข้อมูลด้วย โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent sample ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ปรากฏในตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถด้านการ ใช้ภาษาอังกฤษก่อน และหลังการทดลอง	n	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig (2-tailed)
ก่อนการทดลอง	25	50	3.95	6.58	8.997	22	0.00
หลังการทดลอง	25	50	22.60	11.68			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังการทดลองของผู้เรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง 3.95 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.58) และคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง 22.60 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.68) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่การวิจัยได้ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวการจัดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาखाวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีก่อนและ ภายหลังเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตาม แนวการจัดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning)

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ก่อนและ ภายหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตาม แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning)

ผลการวัดแรงจูงใจ	n	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนเรียนและหลังเรียน	25	2.60	1.69	2.219*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ภายหลังเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตาม แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่การวิจัยนี้ได้ตั้งไว้

สรุป

ผลการวิจัยทั้งหมดนี้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้นแม้ว่าขีดความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจะไม่ได้มีระดับที่เพิ่มสูงมากนักแต่ก็เป็นสัญญาณที่แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสามารถพัฒนาขีดความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษต่อไปได้อีกถ้าหากมีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าที่เป็นอยู่ และผลการวิจัยนี้ยัง ชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นวิธีหนึ่งของการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพในการเตรียมพร้อมผู้เรียนให้มีศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาเป็นจำนวนมากที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) ว่าเป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงซึ่งพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบต่างๆที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบทบาทกับสถานการณ์ต่างๆ เพราะฉะนั้นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการปฏิบัติ (Task-Based Learning) จึงมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการปฏิบัติเป็นหลักหรือTask-Based Learning เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ยิ่งไปกว่านั้นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหรือTask-Based Learning เป็นวิธีการที่มีความสอดคล้องเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียน

การสอนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ เนื่องจาก “งานซึ่งผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจในการใช้ภาษา ผลิตผลงานด้านภาษาและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันโดยใช้ภาษาเป็นเป้าหมายในบริบทซึ่งให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา (Language Usage) จะทำให้เกิดผลทางบวกต่อผู้เรียน มากกว่า” (Nunan, 1989: p.10) และเมื่อนำวิธีการสอนแบบ Task-Based Learning จัดเป็นหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นการสอนไวยากรณ์ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องโดยเน้นที่การพูดและการเขียนที่ถูกต้องรวมทั้งการแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาที่ไม่เป็นการบั่นทอนความพยายามในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนจึงเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกรว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สนุกและจะทำให้ผู้เรียนเหล่านี้มีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). **แนวการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). **ภาษาอังกฤษ: ภาษาการทำงานของอาเซียน**. ค้นเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2555 จาก blog.eduzone.com/wigi/81880.
- Chacón, C. (2012). **Task-Based Language Teaching Through Film-Oriented Activities in a Teacher Education Program in Venezuela in Task-Based Language in Foreign Contexts**, edited by Ali Shehadeh and Christine A. Combe.
- Ellis, Rod. (2003). **Task-based Language Learning and Teaching**. New York: Oxford University Press. pp. 156-157.
- McAllister, Julie, Nancy-Combes and Rebecca Starkey-Perret. (2012). **Language Teachers' Perceptions of a Task-Based Learning Programme in a French University** in Task Based Language in Foreign Contexts, edited by Ali Shehadeh and Christine A. Combe.
- Nunan, D. (1998). **Designing Tasks for the Communicative Classroom**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Prabhu, N.S. (1987). **Second language pedagogy**. Oxford: Oxford University Press.